a skrze ňu poznávame Boha, jeho dobrotu, lásku, milosrdenstvo. V modlitbe môžeme zažiť blízkosť Boha. Nastáva čas, keď modlitba má dostať prioritu pred inými hodnotami, ktoré sme uprednostňovali. Najmä spoločná modlitba v rodine, medzi priateľmi, návšteva kostola i počas pracovných dní, spoločná i osobná modlitba krížovej cesty, rozjímanie nad utrpením Pána Ježiša, modlitba bolestného ruženca, štúdium a čítanie Svätého písma. Toto množstvo možno striedať, využiť na preniknutie do tajomstva lásky Krista, ktorý trpel, zomrel za nás.

Významným činiteľom v pôstnom čase je nielen zdržiavať sa a obmedzovať pokrm, ale vedieť sa s pokrmom podeliť s tými, čo ho nemajú. Pôst je čas zriekať sa, obmedzovania príjemných a dovolených vecí, ako sú hlučné zábavy, sledovanie televízie, počúvanie rozhlasu, čítanie nie duchovnej literatúry, zúčastňovanie sa akcií a podujatí, kde je duša a duchovný život potláčaný či obmedzovaný. Doporučuje sa zrieknuť sa vecí, ktoré počas roka bežne konzumujeme, ako cigarety, káva, alkohol. Je pravdou, že toto zriekanie, obmedzovanie je namáhavé a vyžaduje si to silnú odvahu, pravý motív, slobodné presvedčenie, ale i radosť, že niečo viac robíme pre rast svojej viery, pre upevnenie morálnych zásad, rozšírenie vedomostí o Bohu, Cirkvi, spáse.

V pôste môžeme pod vplyvom milostí, urobiť rozhodnutie, na ktoré sme nemali síl inokedy. Rozísť sa s hriechom, najmä s blízkou príležitosťou k hriechu, a ňou môžu byť veci, miesta, udalosti i ľudia. Pôstna doba je čas milosti, keď pri pohľade na utrpenie a smrť Ježiša Krista sme viac otvorení milostiam a pod ich vplyvom práci na sebe, upevnenie rodiny, dať si do poriadku vzťahy v rodine, medzi susedmi, priateľmi, na pracovisku.

Almužna

Pôstny čas možno využiť aj na almužnu. Nielen urobiť poriadok medzi svojimi vecami a vytriediť nemoderné, nepotrebné, ale vedieť sa aj zriecť vecí, aby sme iným uľahčili a spríjemnili život, spravili radosť, dali im pocítiť svoju lásku. Almužna neznamená dať len z nadbytku, ale vedieť prijať aj osobnú núdzu. Ježiš prvým učeníkom povedal: „Líšky majú svoje skrýše a nebeské vtáky hniezda, ale Syn človeka nemá kde hlavu skloniť" (Mt 8,20).

Pôstna doba je čas na upevnenie pokoja vo svojom srdci. Príležitosť ku sviatosti zmierenia, náprave, prehodnoteniu názorov, postojov, mienok, ktoré ničia vo vnútri pokoj, radosť.

V pôste robia záhradníci posledné prípravy, aby úroda bola bohatá. Neubránia sa však mrazom. Preto šľachtia nové odrody stromov, odolnejšie mrazom, aby bola úroda istejšia. Keď však záhradník očakáva mráz, kladením ohňa a pomocou dymu v záhrade môže aspoň sčasti ochrániť úrodu, pokiaľ mráz nie je veľmi silný.
Kresťan práve preto robí všetko: rozmýšľa, koná, neuspokojí sa s menším, ale túži po veľkých ideáloch. V pôste je čas osvedčiť sa, že sa nenecháme ovplyvniť znechutením, ale budeme otvorení pre potreby svojej duše a spásy, ale i blížnych. Uvedomujeme si, že živá túžba po Bohu nás uchráni pred priemernosťou a konformizmom. Časté stretnutia s Kristom v pôstnom čase v modlitbe, pôste, almužne obohatia náš duchovný život novým svetlom a usmernia nás na cestu za Kristom ako jeho svedkov.
Pôstny čas je aj výzva ukázať svetu, že sa mýli, keď podceňuje, ironizuje, zaznáva praktiky pôstu. Áno, pôst v duchu chudnutia, choroby môže človek prežiť aj v inom čase. V čase liturgického pôstu sa však spájame mnohí, a tak zjednotení duchovne i fyzicky na modlitbách dokážeme premôcť seba, a povzbudiť, inšpirovať k zmene aj iných.

Spomeňme si na niečo z pôstneho času vo svojom živote, čo nám môže poslúžiť ku konkrétnym skutkom. Prežívajme pôst spoločne. Príkladom upevňujeme bratské spoločenstvo, ktoré máme naplno prežiť v nebi. Chráňme sa zlého príkladu, pohoršenia, hriechu.

Je správne, že neostaneme len pri pôstnych piesňach a už vonkoncom len dnes. Pretože to by "nebolo ono" voči Bohu, Cirkvi, farnosti, ani voči sebe. Sú výzvou slová: „Kriste, pre to umučenie, daj nám svätej viery prameň, zachovaj nás, Kriste! Amen." (JKS 121.4).

Na Zelený štvrtok donesieme trvalé potraviny pre potrebujúcich!

Kniha modlitieb na našej webovej stránke!

Vpíš v nej svoj úmysel, svoju modlitebnú potrebu!

Každý piatok budeme sa v Pliešovciach na Hodine milosrdenstva modliť ruženec Božieho milosrdenstva a na Modlitbovom stretnutí s Pannou Máriou na Bzovskej Lehôtke v sobotu , v nedeľu o 9.20 na breviári v Sáse na tieto intencie.

FeedReady
Free download from the App Store™ and Google Play™

Ak máš smartfón alebo tablet sťahni tuto aplikáciu zadarmo. V aplikácii vpíš www.farasasa.sk a budeš môcť čítať bežné správy zo života farnosti.

Časopis rímskokatolíckej farnosti v Sáse. Pre cirkevné účely. Redakcia si vyhradzuje právo na zmenu prijatých príspevkov. Náklad 180 ks, náklady na jeden kus cca 1 €. Adresa: Ul. Slobody 254/14, 962 62 Sása, tel. 045 381 13 16, farnostsasa@gmail.com Peňažné dary na opravy kostolov, fary a rozvoj môžete vyplácať na účet v Slovenskej Sporiteľni 71629025/0900. Gramatická korektúra - Slováci :)

Rímskokatolícka farnosť Sása - Pliešovce - Bzovská Lehôtka

Katarínske zvesti

hlas našej farnosti

1(36)/2018

Jan Nepomucen Bizański "Matka Boska pod krzyżem" , 1886

Stáť pri Ježišovom kríži

Pri Ježišovom kríži stála jeho matka a pri nej učeník, ktorého miloval (pórov, Jn 19, 26). To, čo sa stalo v ten deň, ukazuje, čo sa má diať každý deň: je potrebné každý deň stáť s Máriou pri Ježišovom kríži ako učeník, ktorého Ježiš miloval. V tejto myšlienke sa nachádzajú dva dôležité prvky. Prvý, že je po-trebné stáť pri kríži; druhý, že je potrebné stáť pri Ježišovom kríži. Dôležité je nielen stáť pri kríži, ale stáť pri Ježišovom kríži. To, čo je dôležité, nie je náš kríž, ale Ježišov kríž; nie naša bolesť, ale stotožne-nie sa s vierou s utrpením Ježiša. Prvou je teda viera a nie utrpenie. Práve viera robí Máriu pod krížom veľkou. Svätý Pavol píše v Prvom liste Korinťanom, že „slovo kríža je Božou mocou. My však ohlasujeme ukri-žovaného Krista. Pre povolaných ohlasujeme Božiu moc a Božiu múdrosť" (pórov. 1 Kor 1,18- 24). Tu sa nachádza prameň sily a plod-nosti Cirkvi. Sila Cirkvi pochádza z ohlasovania Kristovho kríža, kto-rý je v očiach tohto sveta symbolom bláznovstva a slabosti. Zrieka sa če-liť tomuto neveriacemu a nerozvážnemu svetu jeho prostriedkami, ktorými sú múdrosť slov a sila argumentov. Je potrebné zrieknuť sa ľudskej nadradenosti, aby mohla konať Božia moc, ktorá je ukrytá v Kristovom kríži. Aké je znamenie Kristovho kríža? Mať účasť na jeho utrpení (Flp 3, 10; Rim 8, 17), byť n ukrižovaný s ním (Gal 2, 19-20), doplňať prostredníctvom vlastného utrpenia, čo chýba Kristovmu utrpeniu (Kol 1, 24).
Život kresťana musí byť živou obetou, ako bol Kristov život (Rim 12,1). Náš kríž sám osebe neprináša spásu, nemá moc a múdrosť. Sám osebe je ľudským dielom. Stane sa však Božou mocou a múdrosťou vtedy, keď sa prostredníctvom vie-ry zjednotí s Kristovým krížom. „Utrpenie znamená otvorenosť a vnímavosť voči činnosti spásonosnej Božej sily, ktorá sa v Kristovi po-núka ľudstvu" (Salvifici doloris, 23). Utrpenie nás má zjednotiť s krížom Krista nie teoretickým, ale konkrétnym a podstatným spôsobom.

O Veľkom pôste

Môžeme sa pristihnúť pri tom, že konáme dobré skutky tak, aby sme hneď dostali pochvalu od ľudí.
A ako nás Ježiš napomína? „Dajte si pozor a nekonajte svoje dobré skutky pred ľuďmi, aby vás neobdivovali, lebo nebudete mať odmenu u svojho Otca, ktorý je na nebesiach" (Mt 6,1).

Ježiš hovorí o troch veciach: o dobrých skutkoch, o modlitbe a o pôste. Nehovorí nám, ako často to máme robiť, ale hovorí, akým `spôsobom` to máme robiť. A dáva to do protikladu s farizejmi. Oni robili dobré skutky na takých miestach, kde ich všetci videli a chválili ich za to. Tak isto to robili aj s modlitbou a pôstom. Všetko robili pokrytecky, aby boli veľkí v očiach ľudí. My, kresťania to však máme robiť s čistým úmyslom, teda nie preto, aby ma ľudia chválili, ale preto, aby som vykonal dobrý skutok. A vtedy ma odmení nebeský Otec.

Dobré skutky

Môžeme vidieť - hlavne v médiách, ako populárni ľudia dnešnej spoločnosti chcú darovať nejaký príspevok na nejaký - napríklad detský domov. Robia to pred televíziou, novinármi, pred množstvom ľudí. Tým chcú ukázať, že oni sú tí dobrí, že oni myslia aj na tých biednejších a chudobnejších. A urobia okolo toho veľkú oslavu, len aby ich ľudia chválili. A pritom každý vie, aký nemorálny je ten človek, čo všetko zlé má za sebou, a možno aj tie peniaze získal nečestným spôsobom. Či to nie je práve toto, pred čím nás Ježiš vystríha? Títo ľudia zabúdajú na to, že ľudská sláva nie je trvalá, ale je krehká, ako jarný kvietok, ktorý je pekný, ale rýchlo odkvitne a už ho niet. My však vieme, že jedine Boh môže dať odmenu, ktorá bude trvalá. Ježiš nás učí, aby sme sa vyhýbali márnivosti a všetko - každý dobrý skutok, modlitbu ako aj náš pôst, aby sme robili s pokorou a s čistým srdcom, a tak oslavovali Boha a pomohli tak svojim blížnym.

Vtedy nám Boh dá odmenu, ktorá bude zapísaná v nebi. Táto Božia odmena sa ťažko dá porovnať s odmenou od ľudí. Lebo odmena od Boha je trvalá, večná a istá. Boh nám pripravuje večný život ako odmenu za naše skutky.

Modlime sa: Všemohúci Bože, ktorý vidíš aj skryté veci. Nauč nás konať podľa príkladu svojho Syna, Ježiša Krista. Konať s čistým úmyslom a z lásky k tebe. Lebo jedine tak môžeme dostať večnú odmenu, ktorú pripravuješ tým, ktorí nehľadia na oslavu od ľudí. Amen.

Nestačí len popol na hlavách, potrebná je zmena života. Pôstne piesne svojou melódiou, ale i textom sú jedným z činiteľov, ktoré vyzývajú k zmene prístupu ku každodenným veciam, povinnostiam, hodnotám. Pieseň „Pristúp, pristúp sem hriešniku, ber popol na pokánie" (JKS 125), pokračuje slovami: „prach si iba, v prach sa vrátiš. Pieseň „Svätý pôst sa započína" (123), má aktuálne myšlienky. „K pokániu nás napomína, zavčasu hnev Boží krotiť, od trestu sa oslobodiť." (2.) „Nezdržujme len samého pokrmu sa telesného, ale chráňme sa i zlosti, hriechu, každej neprávosti."

Modlitba

Modlitba približuje k Bohu. V nej

4 →

Púť do Poľska v septembri 2017

Svedectva

V prvom rade by som sa chcela poďakovať Pánu Bohu, že som sa mohla zúčastniť už tretej farskej púti. Bola úžasná a veľmi obohacujúca o duchovné zážitky. Stredobodom púte bola Eucharistia. Aká som šťastná, že ju môžem prijímať. To, čo sme mohli zažiť na druhý deň v Kostole sv. Jaceka v Legnici je veľmi ťažko zhrnúť do slov, ak by som to chcela opísať tak, ako som to cítila v srdci. Mali sme možnosť vidieť skutočný eucharistický zázrak. Hostiu premenenú na ozajstné srdce Pána Ježiša. Pri vstupe do kostola ma prechádzali zimomriavky po celom tele, kým som prichádzala k tomuto zázraku podlamovali sa mi kolená a úplne samovoľne mi začali tiecť slzy. Bolo to úžasné. Mali sme chvíľku do sv. omše na modlitbu pri tejto premenenej Eucharistii. Mala som v srdci nesmierny pokoj. Následne sv. omša na tomto mieste bola nádherná a naozaj bolo cítiť prítomnosť Ducha Svätého. Všetci sme boli veľmi dojatí. A všetci sme si odniesli v srdci zážitok, ktorý sme dostali ako nesmiernu milosť od nášho Pána. Veľmi si želám, aby sme všetci ktorí prijímame Eucharistiu mali k nej úctu, aká jej prináleží a aby sme ju neprijímali ľahkovážne a len tak "aby sa nepovedalo". Je to veľký dar.

L.

Ahoj.

Cela púť bola veľkým duchovným zážitkom. Doteraz je napr. pre mňa záhadou, ako je možné, že všade kde sme boli, sme boli v podstate len my. Žiadna tlačenica....v porovnaní s minulým rokom. Akoby to bolo celé len pre náš autobus. Hlavne v Legnici som očakával totálnu tlačenicu. Ale nemyslím, že by tam ľudí neťahalo. Asi to tak bolo zariadené od Pána, aby sme sa mohli lepšie sústrediť. To je jeden postreh...

Ten ďalší je ten, že toto je ten najvýhodnejšie kúpený „ zájazd" keď sa tak nad tým zamyslím. Toto neponúka žiadna cestovka.

Na druhej strane som cítil akúsi ľútosť nad nami ľuďmi, že Ježiš nám musí dávať takéto dôkazy....

Peťo

Pochválený buď Pán Ježiš Kristus.

Púť do Poľska pre mňa znamená vždy veľa pre moju pozemskú púť. Pravé v týchto dňoch cítim zmenu v mojom živote. Na hore sv. Anny počas sv. omši som pocítil vo svojom vnútri pokoj a takú radosť akú nepamätám. A samozrejme už tu akoby sa mi zlepšilo zdravie. Mam problém s chrbticou. No večer v Trzebnici keď som sa modlil pri hrobe sv. Hedvigy mi vyhŕkli slzy lebo bolesť z krížovej oblasti zmizla. Nemohol som ostať v chráme lebo zamkýnali dvere. Dlho do noci som chodil von po meste. Nevedel som sa dočkať rana aby som mohol znova kľaknúť k hrobu sv. Hedvigy. Keď som ráno prišiel do chrámu moju pozornosť upútala socha našej sv. Matky Márii a rozmýšľam ako že som prv nešiel k nej ale k hrobu sv. Hedvigy? Hneď som kľakol k nohám sv. Matky a pýtam sa prečo ma tak ťahalo k hrobu sv. Hedvigy? Vo svojom vnútri mi pekný ženský hlas povedal Syn môj udeľuje milosti o ktoré úprimne prosíme aj cez svojich svätých a na soche Panny Márie som videl úsmev. Toto sa mi tak hlboko vtlačilo do môjho srdca že v nedeľu keď sme odchádzali, chcel som ostať na tomto mieste. Cítim že moje modlitby, najmä ruženec a mnohé ďalšie začínajú pomáhať nielen mne ale aj tým za ktorých sa modlím Pre mňa bola tato púť požehnaním a srdečná vďaka za veľký dar Boží a to za p. farára zo Sásy! Modlím sa za Tvoje zdravie P. farár Amen.
Ľubo Skaloš († 9.2.2018)

Milí spolupútnici na ceste životom. Teším sa na púť a ko malé dieťa na darček, hoci doma zanechávam svojich blízkych, ktorí z nejakých dôvodov „nemôžu" ísť so mnou. A tak musím zorganizovať kopec „podstatne nepodstatných vecí", aby som mohla pokojne putovať. Aj tento rok som sa tešila ešte viac, lebo šla skupinka mojich priateliek po prvýkrát a program púte, ktorý Adam Cyryl pripravil, bol úžasný. Na Hore sv. Anny, matky Panny Márie, spomienka na starých rodičov, na ktorých nás upriamil p. farár, ma naplnila ľútosťou. Osobne som ich nezažila, ale vychovali mojich skvelých rodičov, ktorí mi dali život, lásku, domov, rodinu... Základná myšlienka sv. omše mi rezonuje v hlave „svätá omša nie je divadlo". Veru je nad čím sa zamyslieť. Kultúrnou vložkou večera bola nádherná laserová šou vo Wroclawi. Druhý deň cieľom našej púte bola Legnica, miesto eucharistického zázraku, kde hostia sa premenila na srdce so svalovými vláknami. Toto miesto pôsobí zázračne na každého človeka, ktorý sa v pokore skloní pred premenenou eucharistiou. Radosť z prítomnosti ŽIVéHO JEŽIŠA medzi nami, v nás, bola taká silná, že otvorila naše srdcia. Slzy samovoľne stekali po tvárach a my sme mu odovzdávali prosby, vďaky, starosti, bolesti (veď kto ich nemá?). Ježiš nám dáva nádej a je cestou k cieľu... Barokový skvost v Krzeszowe bol dielom šikovných ľudských rúk cisterciánov, tvoriacich krásu na slávu Božiu a bolo čo obdivovať. V nedeľné ráno sme sv. omšu mali v kaplnke miesta nášho ubytovania v Trzebnici. Mottom kázne bola otázka: „čo je prioritou nášho života, ktorú kladieme na oltár svojho srdca (práca, rodina, sex, alkohol, priatelia)?" Na usporiadanie životných hodnôt nás Adam Cyryl pozval do Noemovej archy, tak poeticky nazvala spolupútnička Katka Wroclawskú ZOO, najstaršiu v Poľsku. Verte-neverte, ale pozorovanie zvierat nás upokojuje a ukazuje krásny „farebný svet", ktorým sme obdarovaní. Moja priateľka Berta mi povedala, že pri modlitbe sa mám pozerať do očí Panny Márie. Ja vás prosím, pozerajte sa do očí Ježiša, uvidíte v nich lásku, bolesť, milosť, smútok, pochopenie... tak mu DôVERUJME! Dana

Kaplnka sv. Kataríny Alexandrijskej v Krzeszowe

Kaplnka Zázraku eucharistického v kostole sv. Jaceka v Legnici

Kostol sv. Jaceka v Legnici

Sv. omša na Hore sv. Anny

Ďalšia púť sa uskutoční
v termíne
28. - 30. septembra 2018
a tiež navštívime Legnicu
a Eucharistický zázrak.